De Goede Herder

Het verhaal van
Corrie ~~Hoek~~
Corrie van ~~Lammeren~~
Corrie van de ~~Velde~~
Corrie van Lammeren

De Goede Herder

Het verhaal van
Corrie ~~Hoek~~
Corrie van ~~Lammeren~~
Corrie van de ~~Velde~~
Corrie van Lammeren

Amanda van der Velde

Schrijver: Amanda van der Velde
Coverontwerp: Amanda van der Velde
Uitgeverij: Dandy's
Verspreiding: Brave New Books
ISBN: 9789465311111
© Amanda van der Velde
Tweede druk: Oktober 2025

Inhoudsopgave:

1. Voorwoord.....15
2. Inleiding.....17
3. Terug naar Velp.....25
4. Het is genoeg.....33
5. Slechte start.....39
6. Niet op één hand te tellen.....53
7. Politie.....63
8. Velp.....75
9. Leven na Velp.....91
10. Turkije.....103
11. Pleegzorg.....109
12. Noem mij, bevestig mijn naam.....127
13. Nawoord.....141
14. Dankwoord.....145
15. Info/Epiloog.....153

Psalm 23:

Een lied van David.

De Heer zorgt voor mij,
Zoals een herder voor zijn schapen zorgt,
Hij geeft mij alles wat ik nodig heb.

Hij leidt mij,
Zoals een herder zijn schapen leidt,
Naar groen gras en fris water,
Bij de Heer ben ik veilig,
Hij geeft mij nieuwe kracht,
Zo goed is hij.

Ik ben niet bang,
Ook al is er gevaar,
Ook al is het donker om mij heen,
Want u bent bij mij, Heer,
U beschermt me,
U geeft mij moed.

U nodigt mij uit in uw tempel,
U zorgt goed voor mij,
U geeft me te eten en te drinken,
Meer dan genoeg,
En al mijn vijanden kunnen dat zien.

U geeft mij geluk en liefde,
Altijd en overal,
Ik zal bij u zijn in uw tempel,
Mijn hele leven lang.

1: Voorwoord

De strakblauwe hemel is waar mijn beide ogen volledig op gericht zijn. Er komt een korte herinnering in mijn hoofd naar boven gedreven en even sta ik te dagdromen. Een rilling volgt. Het is alsof er een ijsklontje heel langzaam, van boven naar beneden, over mijn ziel glijdt. Mijn haar staat rechtovereind op mijn armen. Wat heb ik me toch heel vaak alleen gevoeld. Werkelijk niemand om mee te praten of mijn gedachten mee te delen. Niemand om te vertellen wat er allemaal gebeurde. Niemand die luisterde.

"Gelukkig was het die ene keer maar voor negen weken", zeg ik zacht tegen mezelf. Nu heb ik God in mijn leven en hij vertelt mij, *"Ik was er wel maar je zag mij niet door het plafond van ellende boven je hoofd."*

Psalm 121: vers 1-2

"Ik hef mijn ogen op naar de bergen, van waar mijn hulp komen zal. Mijn hulp is van den Heere, Die hemel en aarde gemaakt heeft."

Daarom keek ik dus zo vaak en zo graag naar die blauwe lucht vol witte wolken.

Zeker vijftienduizend meisjes zitten tussen 1860 en 1978 in de vijf Nederlandse tehuizen van de zusters van *'De Goede Herder'*. Meisjes met een moeilijke jeugd. De zogenaamde *'gevallen'* meisjes. Voornamelijk voor dwangarbeid waarbij de omstandigheden vreselijk zijn. Onbetaald en jarenlang. Opvanghuizen in Tilburg, Zoeterwoude, Almelo, Bloemendaal en Velp. De liefdesgestichten, zoals ze genoemd werden en gerund door de nonnen.
"De ouders gaven aan als het kind weg moest en de overheid regelde de rest, die bepaalde waar we heen gingen" vertelt Corrie mij. Zo ook bij haar. Bij haar werd dat het klooster in Velp. Daarnaast had Corrie ook de pech dat ze al heel wat andere opvanghuizen aan de binnenkant had gezien voor dat ze naar Velp gebracht werd.
Het verhaal van Corrie is er één van die ruim vijftienduizend meisjes. Haar verhaal van *´De Goede Herder'.*

2: Inleiding

Met het schrijven van dit boek wil ik heel graag proberen mijn verleden te verwerken. Vergeving is één ding, vergeten is een heel ander verhaal. Veel mentaal werk heb ik al verricht. Ik hoop door over mijn leven te praten dat ik alles op een rijtje krijg. Over voornamelijk mijn jeugd, zodat ik kan zeggen dat het definitief een plaatsje heeft gekregen. Een soort van verwerking. Dat het laatste beetje onrust wat er nog in mijn hoofd aanwezig is, naar rust mag keren.
Zonder met de spreekwoordelijke modder te gooien, zonder dat het een aanval is op wie dan ook en dan heb ik het voornamelijk over mijn familie. Voor één keer wil ik zo graag mijn verhaal vertellen. Tenslotte zijn we allemaal de dupe van een heel vervelende situatie uit ons verleden. Niet alleen ik en mijn kinderen, maar ook mijn jongere broer en zussen. Er is nooit vanuit onze ouders ook maar enig beweging geweest om eens rond de tafel te gaan zitten en met ons te praten over wat er nu eigenlijk allemaal is gebeurd en hoe de situatie daadwerkelijk zat. Wie was ik en wat voor rol speelde ik in het gezin? Ook met hen is dat niet of nauwelijks besproken. Dat zou al een heel goed begin geweest zijn. Dan was er een hoop pijn en verdriet bespaard gebleven, dat weet ik zeker. Mijn broer en zussen maakten voor tien jaar lang vrijwel geen deel uit van mijn leven en ik niet in die van hen omdat ik gewoonweg meer in een tehuis zat dan thuis woonde. Pas toen ik op mijn zeventiende definitief thuis kwam begon ik een leven samen met hen. Dat is natuurlijk een bizarre situatie geweest, voor iedereen. Mijn zusje onder mij kende mij nog wel, de anderen hadden

geen idee wie dan dat meisje was wat in hun huis kwam wonen. Dat neem ik hen helemaal niet kwalijk. Ze wisten niet wie ik was omdat er gewoonweg niet over gepraat werd. Tot nu.
Inmiddels heb ik mijn ouders vergeven, voor alles. Dat gaf een stuk rust. Een hele belangrijke rust.
Ik hoop dat met dit boek er een stukje duidelijkheid mag komen. Dat er voor één keer vanuit mij gekeken mag worden. Een gesprek zal ik altijd aangaan, met wie dan ook. Graag zelfs. Dit boek is mijn belevenis, dit is mijn verhaal.

Corrie

Schrijfster aan het woord:

Toen ik een aantal jaar geleden, na het volgen van een cursus van een jaar, het schrijven echt serieus begon te nemen, werd het voor mij al heel snel duidelijk dat ik biografieën wilde schrijven. Ik wilde leren om zo goed mogelijk die bijzondere, mooie en soms heftige verhalen op papier te krijgen. Verhalen die gewoonweg verteld moeten worden. Onderwerpen over van alles en nog wat heb ik verslonden. Verslavingen in alle vormen, misbruik, ook in verschillende vormen, prostitutie, loverboys en ziektes zoals kanker, alzheimer enzovoorts. Over dit onderwerp had ik eigenlijk nog weinig gehoord, laat staan gelezen. Toen mij, via via gevraagd werd of ik het verhaal van Corrie wilde schrijven, heb ik dat uiteraard direct met beide handen aangepakt. Dit is gewoon zo een verhaal dat op papier moet. Een verhaal dat verteld móet worden. Ik hoop met het schrijven van dit boek, dat ik het verhaal van Corrie recht heb gedaan.

Amanda

Ps. Door het verhaal heen, kom je een aantal gedichten van Corrie tegen. Deze zijn door haar zelf geschreven. Ik heb hier verder niets aan veranderd of overgeschreven. Ze zijn goed zoals ze zijn.